TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO LAURI MOILANEN
ADOLPH SALMI A. B. MÄKELÄ
SULO SYVÄNEN

TOVERI
(THE COMRADE)
The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.

Ilmotushinta 40c palstatuumalta. Kuolemanilmotukset $1.50 kerta ja muistovärsyillä $2.00 kerta. Kihlaus-, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, halutaantieto- ja nimenmuutto-ilmotukset 25c kerta, naimailmotukset $1.50 kerta, avioero-ilmotukset $1.00 kerta. Seisovat ilmotukset sopimuksen mukaan. Satunnaisista ilmotuksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomennetaan vapaasti.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

TILAUSHINNAT
Yhdysvalloissa ja Canadassa:
Yksi vuosikerta..$4.00 6 kuukautta..$2.25
3 kuukautta.....$1.35 1 kuukausi... .50
Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuosikerta..$6.50 6 kuukautta..$3.50

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year.....$4.00 Six months.....$2.25
Three months..$1.35 One month..... .50
Advertising rates in effect July 1, 1912, 40 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements.
TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE.
AUG. NIKULA, Manager.

Huoneusto sijaitsee 10:nnen ja Duane katujen kulmassa. Telefooni: konttori 365, toimitus 832.

Se on pettävä toivo

Eräänlaiset keskenään taistelevat porvariryhmätkin saattavat toisinaan iloita sosialistien voitoista, mutta vain silloin kun se näyttää heikentävän vastapuolueen voimaa. Kun joukko demokraatisia äänestäjiä siirtyy sosialistipuolueen leiriin, herättää se toivoa sellaisissa republikaaneissa, joiden lyhytnäköisyys estää heidät huomaamasta, että sama tulva joka vie äänestäjät demokraateilta, lakasee republikaanipuolueenkin vastustamattomalla voimalla.

Porvaripuolueet eivät yleisesti riemuitse toistensa vastuksista, varsinkaan silloin, kun tietävät sen johtuvan hereille pyrkivän työväestön ponnistuksista, mutta hetkellisten tarkotusten perilleviejänä saattaa yksityisillä politikoitsijoilla olla toisinaan sosialistipuolueen voittokin.

Yksityiset politikoitsijat saattavat toisinaan pitää voittonaan jotain sellaistakin, joka on heidän luokkansa häviö. Tapahtumain aallokossa saattaa yksityinen voittaa silloinkin vielä, kun porvariluokan valta jo on luhistumaisillaan, ja yksityiset porvarit eivät suinkaan häikäile käyttää tilaisuutta hyväkseen sellaisissa tapauksissa.

Mutta toivo sellaisista voitoista on pettävä, samoin kuin sosialistipuolueen kansallisen äänimäärän laskeminen oli pettävä toivo niille jotka laskivat puolueen menettänneen valtansa. Se oli äänestäjien hetkellinen harha-askel, joka sai äänimäärämme vähenemään viime vaaleissa. Mutta sen jälkeen on tapahtunut paljon sellaista, joka on avannut monen silmät näkemään, että kaikkiin lupauksiin ei ole luottamista. Valtaan kohonnut puolue on pettänyt äänestäjänsä häikäilemättömämmin kuin mikään puolue ennen sitä. Ja siksi sen valta kukistuukin seuraavissa vaaleissa. Mutta sitä estääkseen turvautuu se nyt jo uuteen juoneen: suunnitellaan vaalien siirtämistä, jotta anastajat saisivat jakaa saaliin ennen kuin asianomaiset ennättävät saada ohjakset käsiinsä ja voivat estää sen.

Vaalien siirtäminen ei tule vähentämään sosialistien voimaa, eikä vahvistamaan porvarien rappeutuvaa valtaa; se saattaa siirtää kauemmaksi sen mikä muutten tapahtuisi jo ennemmin, mutta vaikutus on samanlainen kuin räjähdysaineen pakkaaminen lujemmalle; mitä lujemmalle ne pakataan, sitä kovemmalla vauhdilla ne räjähtävät. Mitä häikäilemättömämmin valtaluokka nyt menettelee, sitä voimakkaammin tulee kansan tuomio sitä kohtaamaan, sillä vaaleja ei voida siirtää monien vuosien taakse.

Siitä ei ole kysymystäkään

Koko porvarillisen sanomalehdistön suunnaton mahti on asetettu liikkeelle sen käsityksen aikaansaamiseksi, että työväestö tahtoo nykyisessä kansallisessa pulassa asettaa järjestymisliikkeensä sotatoimenpiteitten edelle. Selitetään, että työväestö itsekkäisyydessään asettaa aina omat etunsa etutilalle ja jättää maansa edut toisarvoisiksi.

Sellaiset väitteet ovat asian tahallista sotkemista. Lakoissa ei ole näet kysymystä mistään muusta kuin siitä, saako työväestö edes osan niistä oikeuksista, jotka kapitalistiluokalle ovat jo annetut.

Kun kerran riistäjät saavat vähintäin kymmenen prosentin voiton, ja lukuisissa tapauksissa satoihin prosentteihin nousevan, niin totta kai työväestölläkin pitäisi olla jonkinlaisia oikeuksia. Kysymys ei ole maan eduista ollenkaan, vaan siitä, saavatko kapitalistit asettaa voittonsa kaikkien etujen edelle. Ne ovat ne asettaneet ja saaneet siihen luvan; ne muodostavat uusia liittoja ja kokoomuksia alituisesti ja varustautuvat taistelemaan etuoikeuksiensa puolesta kaikkialla. Niiden etuoikeuksien puolesta suunnitellaan toimenpiteitä, joille ei löydy vertoja Amerikan historiassa. Kapitalistit ovat käyttäneet tilaisuutta hyväkseen mitä häikäilemättömimmin riistääkseen hallitusta ja kansaa. Ja sen estämiseksi, omien etujensa suojelemiseksi, pyrkii työväestö järjestymään.

Kunhan työväestöllä olisi oma sanomalehdistönsä, jossa se saisi oikean kuvan tapahtumista ja oikean käsityksen eri luokkien ajatusjuoksusta ja pyrkimyksistä, niin se osaisi paremmin olla varuillaan kaikenlaisia "evankelistoja" vastaan, jotka koettavat paikkailla taskujaan, täyttäessään juudastehtäväänsä kapitalistiluokalle.

Eivät nämä tulokset vie päämäärään

Siitä päättäen, mitä viimeisten kahden viikon kuluessa on tullut uusia tilauksia, ei suomalaisten tilaajiemme lukumäärä kohoa kuuteen tuhanteen joulukuun alkuun mennessä.

Emme sano tätä epätoivon ilmauksena, vaan osotukseksi siitä, että jos niitä niin monta kertaa tehtyjä päätöksiä aiotaan ollenkaan toteuttaa, niin **toisenlaisiin toimenpiteisiin on ryhdyttävä,** emmekä me näe mitään parempaa mahdollisuutta siihen kuin nyt olisi.

Tällä viikolla sivuutetaan nähtävästi viiden tuhannen raja, mutta se ei tapahdu suomalaisten tilaajain ansiosta, vaan viime päivinä tulleitten englanninkielisten.

Laskelmat pettävät, ellei niitä voida toteuttaa. Me olemme laskeneet että kuusituhatta tilaajaa on nyt saatava, mutta me emme voi sitä toteuttaa, **elleivät osastot ja toverit kaikkialla antaudu yhteistoimintaan kanssamme.**

Annamme tämän kehotuksen sillä vakavalla tarkotuksella, että saamme tänän edes jonkinlaisen vastauksen. Ellei sitä tule ensiviikon kuluessa, niin saamme kai jäädä siihen käsitykseen, että kautta koko länsipiirin nukutaan.

Paavi raukka, turhia ovat toivosi

Katolisen kirkon, tuon pimeimmän järjestön mitä maa päällään kantaa, hallitsija on alkanut näytellä laupiasta samarialaista. Joku aika sitten hän yllätti mailman rauhanehdotuksellaan. Siihen vastasivat sotivien maiden hallitukset kohteliaalla diplomaattisella kielellä, jossa myönnettiin ja kiellettiin hienosti, mutta ei sanottu mitään varmaa, eikä sitovaa, ja jotka vastaukset niin ollen voi tulkita kukin mielensä mukaan.

Sen jälkeen käytännölliset toimenpiteet sotivissa maissa ovat osottaneet mitä todella ajateltiin paavin rauhanpuuhista. Taistelu kaikilla rintamilla on kiihtynyt, ja saksalaiset ovat tiheään tehneet ilmahyökkäyksiä Englantia vastaan, surmaten satoja siviili-ihmisiä, naisia ja lapsia.

Saksalaisten retket Englantiin ovat olleet omiaan saattamaan mielet kuohuksiin liittolaismaissa, ja nyt suunnitellaan samallaisia retkiä liittolaisten taholta Saksan turvattomiin kaupunkeihin. Raakuus kostetaan raakuudella, sellainen sisältyy sodan kirjottamattomiin sääntöihin. Tämän johdosta on paavi jälleen tarttunut asiaan, lepyttääkseen taistelevia. Turhaa touhua, paavi raukka. Tunteet eivät merkitse mitään sodassa. Kaikki keinot ovat luvallisia. Ja tässä sodassa, jossa kapitalismi taistelee ehkä viimeistä suurta taistelua olemassaolonsa puolesta, ei sen mielestä mikään keino ole liian julma käytettäväksi, kunhan sillä vain voidaan vähänkin vahingoittaa kilpailijaa — kilpailijaa mailman kaupan herruudesta.

Raakuudet loppuvat vasta sitten kuin kansat ottavat ohjakset käsiinsä ja määräävät mailman politiikan. Silloin paavikin on aivan tarpeeton olio. Kajastaako tämä aika jo paavin sielun silmien edessä? Ehkä — ja se panee yrittämään jotakin.

Lakot olisi helppo sovittaa, jos —

Laivanrakentajien lakko tuo eteemme varsin mieltäkiinnittäviä seikkoja — seikkoja sellaisia, jotka luulisi aukaisevan vähemmän ajattelevienkin silmät näkemään, että se vanha jollotus työn ja pääoman etujen yhtäläisyydestä on sittenkin ruokotonta valhetta, jolla on vain tahdottu estää työväestöä esittämästä työnantajille oikeutettuja vaatimuksiaan.

Mitäpä muuta voisikaan todistaa, kuin oleellista ristiriitaa työn ja pääoman välillä ne turhaan rauenneet sovittelupuuhat laivarakentajien ja laivakapitalistien välillä, joita on pidetty vireillä melkein lakon alusta saakka. Jos todellakin työllä ja pääomalla olisi ollut edes jotakin yhteistä, niin nuo sovittelut olisivat myös tuottaneet tuloksia, joiden pohjalle olisi voinut perustaa lopullisen sovinnon kummallakin puolella. Mutta niin ei ole käynyt. Kummallakin puolella on seisottu jyrkkinä vaatimusten takana. Työnantajat eivät missään nimessä tahdo hituistakaan luopua ansaitsemattomista etuoikeuksistaan, ja työläisten on pakko seisoa oikeutettujen vaatimustensa takana, sillä niistä luopuminen merkitsisi heille suoranaista nälkää..

Hallituskin tietää varsin hyvin, että työläisten palkat eivät keskimäärin läheskään vastaa elinkustannuksia, mutta siitä huolimatta sen asettamat sovittajat eivät pidä tarpeeksi silmällä tätä seikkaa — eivät tahdo pitää — sillä loukkaisihan sellainen kapitalisteja.

Miksi on hallituksen sovittaja G. Y. Harry turhaan "etsinyt" tietä sovintoon laivarakennustyöläisten lakossa? Siksi, kun työläisille sovinnonneuvotteluissa ei ole tunnustettu samoja oikeuksia kuin kapitalisteille. Viimeksi mainittujen järjestymisoikeutta vastaan hallituksella ei ole ollut koskaan mitään sanottavaa, mutta nyt kun tulee kysymykseen työläisten järjestymisoikeudet, niin ehdotetaan, että työläiset hylkäisivät vaatimuksensa suljetun työpajan puolesta. Kapitalistit kylläkin saavat pitää käytännössä suljettua työpajaa omaksi edukseen edelleenkin, niinkuin tähänkin asti. Ne näet ovat eroittaneet palveluksestaan valistuneimmat työläisensä milloin ovat nähneet sen eduilleen sopivaksi, ja ne ovat monelta työläiseltä estäneet kokonaan työnsaannin. Eikö tällainen ole suljettu työpaja kapitalistien eduksi. Missä on työn oikeudet?! Eikö sillä pitäisi olla valta asettaa esteitä kapitalistien mielivaltaisuudelle työmailla.

Aivan samallainen suhde vallitsee palkkakysymyksessä; siinäkin tingitään mahdollisimman paljon työläisten vaatimuksista. Ja hallituksen sovittajat ovat taipuvaisia kallistamaan korvansa enemmän kapitalisteille kuin työläisille tässä niinkuin muissakin ristiriidoissa. Työnantajain mukaan heidän kannattaa maksaa työläisten vaatiman palkan vain muutamille työläisille, niille joilla ennestäänkin on korkein palkka, ikäänkuin tämä lisäisi pienipalkkaisten leipää. Mutta siinä juuri onkin ketun häntä kätkettynä. Kapitalistit mielellään jakavat työläiset sarjoihin siten lietsoakseen eripuraisuutta heidän keskuuteensa.

Hallituksen olisi helppo sovittaa lakot, jos se tunnustaisi työläisille samat oikeudet kuin kapitalisteillekin. Työläiset eivät vaadi mitään muuta kuin oikeutta — oikeutta elämään — oikeuden järjestymiseen. Kun työläisille nämä oikeudet myönnetään, alkavat he jälleen työhön ja hallituksen tilaukset valmistuvat määrätyillä ajoilla. Näin ollen häiriön aikaansaamisesta laivainrakennuksen alalla on pidettävä vastuunalaisina työnantajia, joiden voitonnälkä on johtanut koko teollisuusalan seisaukseen.

MAILMANKATSOMUKSIA

SAKSAN SOSIALISTIPUOLUEEN jäsenmäärä pienennyt pelottavasti.

Wyrtzburgissa pidettävää puoluekokousta varten on Saksan (sota-) sosialistipuolueen hallinto laatinut kertomuksen kolmelta vuodelta, päättyen viime maaliskuun loppuun.

Huomattavin kohta kertomuksessa on puolueen jäsenluvun hirveä aleneminen. Maalisk. 31 p. 1914 oli jäsenmäärä 1,085,900, mutta kuluvan vuoden maaliskuun lopussa ainoastaan 243,000.

Kertomuksessa sanotaan, että sodan alussa kutsuttiin palvelukseen puolet miehisistä puoluejäsenistä, ja sittemmin on niitä kutsuttu lisää, niin että kolme neljäsosaa puolueen jäsenistöstä on joutunut sotapalvelukseen. Lisäsyynä puolueen jäsenmäärän alentumiseen oli puolueen hajaantuminen sotakysymyksen johdosta, jolloin riippumaton vähemmistö erkani puolueesta.

Kolme vuotta sitten oli puolueen naisjäsenien luku 174,750, mutta nyt niitä on ainoastaan 66,000. Naisia ei ainakaan siinä määrässä ole sotarintamaan viety, vaan lienee heistä enin osa siirtynyt sotavastaiseen vähemmistöön.

– – –

Kuinka isänmaallisuus haihtuu.

Washingtonista tulee tieto, että sotaverolakiin on päässyt pujahtamaan pieni erehdys: siinä säädetty 8 prosentin sotavero palkkaanauttiville virka-ammattilaisille on havaittu soveltuvan senaattoreihin ja edustajahuoneen jäseniin. Senjohdosta ovat ne kongressimiehet, jotka eivät ole ottaneet tämän säädöksen laatimiseen osaa, ryhtyneet pelastamaan erehtyneitä virkaveljiäänkin, suunnittelemalla toimenpiteitä tuon lainkohdan peruuttamiseksi.

– – –

"KAMPOIHIN-PANIJA".

Milloin joku ehdotus tehdään, siitä saa olla varma, että hän panee vastaan. Toisinaan hän vastustaa itse äänestämällä, toisinaan taas sitä muotoa, jossa ehdotus esitetään. Usein hänestä tuntuu jokin sana ehdotuksen sanamuodossa sopimattomalta, ja hän tekee muutosehdotuksen, joka pilaa koko alkuperäisen esityksen mitättömäksi. Hän on mestari kaikkeen parlamenttaariseen väittelyyn.

Hän näyttää perinpohjin tuntevan jokaisen osaston kokouksessa luetun kirjelmän sisällön. Hän tuntee johtajat ja heidän heikkoutensa. Hän on aina touhussa, molemmilla koivilla, molemmilla nyrkeillä ja kieli terävämpänä kuin kaksiteräinen miekka. Oman itsensä hän ottaa varsin vakavalta kannalta: ei koskaan vedä suutaan hymyyn. Usein toivoisimme hänet sinne missä pippuri kasvaa, että hän saisi oikein kylläkseen holventaa kaikkia niitä "ismejä", joita niin syytämällä lähtee hänen kielensä kärestä.

Mutta, totta puhuen, meidän tulisi häntä ikävä, jos hän sinne menisi. Ei sentähden, että hänestä pitäisimme, vaan sentähden että hän on välttämätön tekijä kehityksessämme. Ilman hänettä me pian ajautuisimme ojaan, sillä enimmät meistä ovat liian laiskoja ajatellaksemme vastaväitteitä, puhumattakaan alkuperäisten ehdotuksien tekemisestä. On ainakin yksi asia, josta hän ansaitsee tunnustusta — hän käy aina kokouksissa. Sen lisäksi hänen täytyy menettää ison joukon aikaa tutkimuksiin, voidaksensa tietää niin paljon kuin hän todella tietää päivän asioista ja niistä aatteista, joista sitä keskustellaan. Hän ihan todenteolla ajatteleekin.

Hän ei ehkä aina ole oikeassa, mutta hän on toki valveilla. Siinä toinen hänen edukseen laskettava seikka. Edelleen, hän pitää meidät muutkin valveilla. Eikä sekään ole paha. Ja useammin hän on oikeassa kuin väärässä. Me emme pidä hänestä, koska hän häärää kuin mehiläinen päämme ympärillä, mutta mehiläinenkin on hyödyllinen luontokappale.

Joskus käy vaikeaksi sietää tuollaista "kampoihin-panijaa". Mutta on olemassa toisia, jotka ovat pahempia kuin hän onkaan — esimerkiksi sellainen veikko, joka ei koskaan näytä naamaansa kokouksissa, vaan vetää vastakynttä osaston ulkopuolella, jossa siitä koituu paljon enemmän pahennusta. Sellainen mies tarvitsee selkäänsä, vaan ei se, joka vilpittömästi, usein älykkäästi, vaikka ei aina viisaasti, julkisessa kokouksessa vastustaa ehdotettuja toimenpiteitä — sellaisiakin, joista usein voisi olla tuhoisat seuraukset.

– – –

SE UUSI PUOLUE.

Vastaperustettu moniaineksinen "kansallispuolue," jolle ei vielä ole virallista nimeä keksitty, ja jota sentähden toistaiseksi voimme nimittää vaikka "Himphamppu-puolueeksi," ilmottaa aikovansa v. 1918 vaaleissa saada valituksi puolisentusinaa liittosenaattoria sekä 20-40 edustajahuoneen jäsentä. Vasta v. 1920 aikoo puolue lopullisesti marssia Washingtoniin "ottaakseen hallitusohjat käsiinsä."

Kuka voisi tämän luettuaan enää epäillä, etteikö se ole aito-"amerikkalainen" puolue!

– – –

Säälivä sydän.

A. (ravintolassa): "Kuinka ahneesti tuo ikkunan takana seisova kalpea nuorukainen katselee meidän ruokaannoksiamme!"

B. (säälivällä äänellä): "Oikein se käy sydämelleni. Luultavasti se poloinen ei moneen päivään ole saanut syödäkseen ja näkee kuinka me täällä mässäilemme. Tarjollija — laskekaa uutimet alas!"

– – –

OTTIVAT URAKAN.

Suur-Newyorkin työväki on kutsuttu yleiseen kokoukseen, jossa sotakysymyksen takia puolueestamme harhateille joutuneet suuruudet aikovat todistaa, että jos Karl Marx olisi vielä elossa, niin olisi hän esiintynyt nykyisen sodan kannattajana. Ehkäpä ottaisivat samat ellut "todistaakseen," että Karl Marx olisi viime vaaleissa esiintynyt suurkapitaalin ehdokkaitten katupuhujanakin . . . Ikävä vain, että hän ennätti kuolla, ennenkuin oikeat aatteenmiehet saivat hänet käsitelläkseen.

– – –

Niku raiskalle tehty vääryyttä.

Venäjän väliaikainen hallitus kuuluu päättäneen, ettei ent. tsaari Nikolai saa muiden kansalaisten tavoin ottaa osaa äänestykseen tulevissa kansalliskokouksen vaaleissa. Ei siis anneta hänenkin osaltaan vaikuttaa Venäjän hallituksen uudestajärjestämiseen.

Se lehti, joka tämän on kertonut, ei pidä väliaikaisen hallituksen päätöstä viisaana. Mikään ei olisi, arvelee tuo lehti, siinä määrin vaikuttanut häneen uudestasynnyttävästi kuin se tunnelma, että hänelläkin on yksi ääni — ainoastaan yksi — annettavana maansa hyväksi.

Me taas emme pidä suotavana yleisen äänestysoikeuden laajentamista ihan niin väljäksi, että vaaleihin saisivat ottaa osaa myös vankiloissa istuvat rosvot ja murhamiehet, niin "uudestasynnyttävää" kuin vaaliuurnalla käynti saattaisi monelle heistä ollakin.

Järjestömme asioita

TOVERITAR SANNA KANNASTO PUHUU WYOMINGISSA JA COLORADOSSA

seuraavasti:

Frontier, Wyo., lokak. 20 p. ja sitä seuraavina päivinä.
Rock Springs, Wyo., lokak. 24 ja sitä seuraavina päivinä.
Reliance, Wyo., lokak. 31 ja sitä seuraavina päivinä.
Superior, Wyo., marrask. 6 ja sitä seuraavina päivinä.
Hanna, Wyo., marrask. 13 ja sitä seuraavina päivinä.
Leadville, Colo., marrask. 22 ja sitä seuraavina päivinä.
Telluride, Colo., marrask. 29 ja sitä seuraavina päivinä.
Carneyville, Wyo., jouluk. 6—12 p.

Toverillisesti,
Wyomingin valtion s. s. osastojen keskuskomitea.

Yleisiä uutisia

Venäjällä rautatielakko päättynyt

(Jatkoa ensimäiseltä sivulta)

kenttien lakko johtuu siitä, ettei työnteettäjien taholta ole tunnustettu työväenjärjestöjä, eikä suostuttu alistamaan työväen ammattijärjestöjen komiteoille oikeutta käsitellä yksityisten työläisten työstä erottamiskysymyksiä.

Kokoumushallitus jälleen vallassa.

Virallisesti on ilmotettu, että Venäjällä hallitusta jälleen hoitaa kokoumusministeristö, joka Korniloffin kapinan puhjetessa luovutti vallan Kerenskylle ja hänen valituista ministereistä muodostetulle neuvostolle. Samalla ilmotetaan hallituksen ulkomaapolitiikan tarkotuksena olevan saada aikaan rauha niin pian kuin mahdollista. Samalla kuitenkin hallitus pyrkii kohottamaan Venäjän armeijan taistelukuntoa.

Amerikalaisia varotettu menemästä rikkureiksi.

Livingston, Mont., 10 p. lokak. — Täkäläisille rautatieläisten unioitten virastoille on saapunut varotus, etteivät tekisi anomuksia päästä Venäjälle rautatiepalvelukseen, koska heitä mahdollisesti käytettäisiin siellä lakonrikkureiksi. Amerikasta on Venäjän hallituksen palvelukseen viime aikoina yritetty värvätä rautatieläisiä, selityksillä, että heitä tarvittäisiin siellä kun Venäjällä on sanottu olevan puute ammattitaitoisista rautatieläisistä.

Mitchell kieltänyt puhetilaisuuden Hillquitilta

(Jatkoa ensimäiseltä sivulta)

kaat tuleva: tuomitsemaan onko tämä rehellistä ja puolueetonta kaupungin omaisuuden hoitamista.

"Vakuuttaen vilpittömän persoonallisen kunnioitukseni, teidän "Morris Hillquit."

Pelkäävät Hillquitia.

Hillquitin ehdokkuus on herättänyt porvaripiireissä ilmeistä levottomuutta. Majurinvaaleissa heidän voimansa on ollut jakaantunut neljän ehdokkaan kesken, mutta Hillquitin runsas kannatus on pakottanut porvareita suunnittelemaan voimiensa kokoomista. Republikaanien vaalikomitea esim. on jo kieltäytynyt kannattamasta Bennettiä, joka primary-vaaleissa voitti republikaanipuolueen ehdokkuuden. Kuvaava on myös erään Washingtonin kirjeenvaihtajan vakuuttelu, että vaikka tosin Hillquit tulee saamaan kuulumattoman kannatuksen, niin mitään vaaraa ei vielä ole peljättävissä hänen valitsemisestaan.

Hillquit suomalaisten avausjuhlilla.

Lokakuun 5 p:nä avattiin New Yorkissa juhlallisesti suomalaisen s.-osaston ostama entinen Columbia Clubin talo 5:llä avenuella. Adolph Germer esitti tilaisuudessa puhujaksi "Morris Hillquitin, New Yorkin seuraavan majurin." Ylistettyään suomalaisten sosialistien saavutusta kutsuen taloa "yhteistoimintahengen muistopatsaaksi ja sosialistisen liikkeen voimanilmaukseksi", Hillquit selitti kapitalistisen järjestelmän olevan nykyään suuren hävittävän voiman mailmassa, jonka työläiset hävittävät perinpohjin, ja hänen valitsemisensa New Yorkin majuriksi marraskuun 6:nnen päivän vaaleissa olisi vain pieni tapaus yleisessä työläisten voittomarssissa.

Milloin on Toverittaren tilaajamäärä 10,000?

Saksan merisotilaat kapinoineet?

(Jatkoa ensimäiseltä sivulta)

nyt m.m.: "Onnettoman surullista on, että Venäjän vallankumous on pannut laivastossa monen pään pyörälle." Ja samalla kun amiraali ilmoitti, että laivaston miehistön niskoittelu on murrettu hän syyttää vähemmistösosialisteja osallisuudesta kapinalliseen yritykseen. Amiraalin lausunnon mukaan oli laivojen miehistön aikeina ollut asettaa käytäntöön erikoinen komitea, johon jokaiselta sotalaivalta kuuluisi yksi edustaja ja joka päättäisi milloin on päällystön komennuksia toteltava, milloin ei. Johtavien agitaattorien amiraali kertoo neuvotelleen vähemmistöryhmän sosialistien valtiopäivämiesten Dittmanin, Haasen ja Voghterin kanssa. Amiraali on ilmoittanut, että jotkut liikkeeseen osallisista ovat saaneet kärsiä ansaitun kuoleman rangaistuksen. Lopuksi amiraali päättää selostuksella, että liikkeellä olevat huhut ovat liioiteltuja ja ettei laivaston taistelukuntoon tyytymättömyys vaikuttanut vähääkään.

Berlin, 10 p. lokak. — Valtiopäivillä ovat sosialistien vähemmistöryhmän jäsenet jyrkästi kieltäneet olevansa osallisia millaiseen sellaiseen kapinayritykseen, josta amiraali von Capelle on ilmoittanut valtiopäiville. Dittman, Haase ja Vochter myöntävät, että he olivat neuvotelleet merisotilasten kanssa joistakin erinäisistä kysymyksistä, mutta neuvotteluissa ei puhuttu mitään sellaisista kapinan suunnitteluista, joista amiraali on väittänyt puhutun.

Saksan sosialistit eivät anna luottamusta hallitukselle.

Amsterdam, 10 p. lokak. — Berliinistä on ilmoitettu, että valtiopäivillä enemmistö- ja vähemmistöryhmän edustajat ovat äänestäneet valtiokansleri Michaelisin hallitukselle luottamusaloitteen antamista vastaan.

Valamiehistö vapautti Globen unionkirjurin

Globe, Arizona. — Valamiehistö, joka tutki George D. Smithiä vastaan nostettua oikeusjuttua, vapautti hänet kaikista syytöksistä. Noin sata lakkolaista on vielä vangittuna ja syytettynä, muutamat vakavistakin rikoksista, joita ahdistajat ovat keksineet.

Smith, joka on Globen kaivostyöläisten union sihteeri, on kauan aikaa ollut kaivantoherrain häntyrien vainon esineenä. Viikkokausia käytettiin pirullisimpia keinoja Arizona Record-nimisen komp. käytyrilehden palstoilla Smithin mustaamiseksi suureksi konnaksi, ja lopulta nostettiin häntä vastaan kanne "metelöimisestä." Asia on siten, että yhtiön konttorista oli tullut käsky kohottaa Yhdysvaltain lippu kaivostyöläisten union haalin katolle. Koska kaivostyöläiset tiesivät itsekin milloin he katsovat parhaaksi kohottaa lipun ilmoille, eivät he ruvenneet siihen toimeen kenenkään käskystä. Kansalaisten nimellä kulkeva häntyrilauma valtasi kuitenkin haalin ja kohotti lipun liehumaan siten häväisten sitä vapautta, jota lipun pitäisi edustaa.

Tuon lauman mellastuksesta pantiin sitten Smith syytteeseen "mellakoimisesta." Juttu oli niin kouraantuntuvan tekaistu, että valamiehistö, niin puolueellinen kuin se muuten olikin, ei voinut julistaa miestä syylliseksi.

MIES SAI SURMANSA KAIVANNOSSA, BUTTESSA.

Butte, Mont., 10 p. lokak. — Elm Orlu-nimisessä kaivannossa on ilmoitettu William Borlace-nimisen kaivantomiehen saaneen surmansa. Borlace oli pudonnut alas kaivokseen johtavilta rappusilta aukon pohjalle, josta hänen ruumiinsa löytyi murskaantuneena.

San Franciscon pommijuttu

Weinberg tutkittavana.

San Francisco, 10 p. lokak. — Ylemmän oikeuden tuomari Dunn'in oikeudessa on alkanut täällä Mooneyn kanssa pommiräjähdyksen toimeenpanoon osallisuudesta syytetyn Israel Weinbergin tutkinto. Weinbergiä vastaan todistajiksi tuodaan samat henkilöt kuin samaan juttuun osallisuudesta tuomittuja Billingsiä ja Mooneyä vastaan.